

Teza: nienależyte wykonywanie obowiązków zawodowych.

Obwiniony radca prawny nie złożył w terminie apelacji w imieniu klienta, czym dopuścił się deliktu dyscyplinarnego. Jednakże przeanalizowany materiał dowodowy wskazuje, że nie jest on winny drugiego zarzucanego deliktu dyscyplinarnego, polegającego na nie dostarczeniu w 30-dniowym terminie określonym przez (...) S.A. dokumentacji dot. szkody zgłoszonej przez pokrzywdzonego, wynikłej na skutek złożenia apelacji po terminie.

WO-102/19

ORZECZENIE

z dnia 9 stycznia 2020 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Joanna Maruszewska / sprawozdawca/

SWSD Wojciech Płóciennik

Protokolant: Magdalena Senderska.

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Michała Jasiaka po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2020 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego M. Z.

obwinionego o czyny z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych i art. 6 i art. 8 w zw. z art. 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

na skutego odwołania pokrzywdzonego R. L. z dnia 29 kwietnia 2019 r., sygn. akt D 12 l/X/2019

orzeka:

1.

utrzymuje w mocy pkt II orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w K. z dnia 14 marca 2019 r., sygn. akt. D 12l/X/2019.

2.

kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.200,00 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście) obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych w W..

WO-102/19 Uzasadnienie

W dniu 14 marca 2019 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w K. po rozpoznaniu na rozprawie sprawy przeciwko radcy prawnemu M. Z. obwinionemu ostatecznie o to, że:

1.

w dniu 26 kwietnia 2016 r., w K. tj. w ostatnim dniu ustawowego terminu, jako pełnomocnik R. L. w sprawie Sygn. akt: I C 1327/14 zawisłej przed Sądem Rejonowym w T. G., nie złożył apelacji od wyroku w ww. sprawie wydanego w dniu 14 marca 2016 r. i doręczonego mu wraz z uzasadnieniem dnia 12 kwietnia 2016 r.,

tj. naruszenia art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych jednolity tekst ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 2115 ze zm.), i art. 6, art. 8 w zw. z art. 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

2.

w okresie od 15 października 2017 r. do 16 listopada 2017 r. w W. nie dostarczył w 30-dniowym terminie zakreślonym przez (...) S.A. dokumentacji dot. szkody zgłoszonej przez R. L. wynikłej na skutek złożenia apelacji po terminie, działając tym na jego szkodę, a także doprowadzając do podważenia zaufania do zawodu radcy prawnego,

tj. naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych jednolity tekst ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 2115 ze zm.), i art. 6, art. 8 w zw. z art. 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, uznał

I. obwinionego radcę prawnego M. Z. winnym zarzucanego mu czynu, a to że w dniu 26 kwietnia 2016 r., w K. tj. w ostatnim dniu ustawowego terminu, jako pełnomocnik R. L. w sprawie sygn. akt: I C 1327/14 zawisłej przed Sądem Rejonowym w T. G., nie złożył apelacji od wyroku w ww. sprawie wydanego w dniu 14 marca 2016 r. i doręczonego mu wraz z uzasadnieniem dnia 12 kwietnia 2016 r., tj. naruszenia art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych jednolity tekst ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 2115 ze zm.), i art. 6, art. 8 w zw. z art. 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku i na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2115 ze zm.) wymierzył mu karę pieniężną w kwocie 3.000 zł (trzy tysiące złotych) płatną na konto OIRP w K. (...) Oddział (...).

II. Uniewinnił radcę prawnego M. Z. od zarzucanego mu czynu w zakresie naruszenia art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2115 ze zm.) i art. 6, art. 8 w zw. z art. 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegającego na tym, że w okresie od 15 października 2017 r. do 16 listopada 2017 r. w W. nie dostarczył w 30-dniowym terminie zakreślonym przez (...) S.A. dokumentacji dot. szkody zgłoszonej przez R. L. wynikłej na skutek złożenia apelacji po terminie, działając tym na jego szkodę, a także doprowadzając do podważenia zaufania do zawodu radcy prawnego.

III. Obciążył obwinionego radcę prawnego M. Z. kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie: 1.182,00 zł (jeden tysiąc osiemdziesiąt dwa złote 00/100) - płatnymi na konto OIRP w K. (...) Oddział (...)

(...).

IV. Obciążył obwinionego r. pr. M. Z. kosztami postępowania dyscyplinarnego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.000,00 zł (jeden tysiąc 00/100) płatnymi na konto Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie.

Orzeczenie z dnia 14 marca 2019 r. było wydane w wyniku ponownego rozpoznania sprawy przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w K., na skutego uchylecia poprzedniego orzeczenia Sądu I instancji z dnia 15 maja 2018 r. przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzeczeniem z dnia 17 października 2018 r. i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Od niniejszego orzeczenia pokrzywdzony R. L. wniósł odwołanie w części dotyczącej nieprzekazania wymaganych dokumentów do (...) S.A. stanowiących podstawę w procesie likwidacji szkody (tj. od pkt II orzeczenia dot. uniewinnienia obwinionego).

Odwołujący wskazał, iż Sąd I instancji wydał orzeczenie w pkt. II uniewinniające obwinionego w oparciu o nowe, złożone na ostatniej rozprawie przez obwinionego dowody, które w jego przekonaniu nie przemawiają na korzyść obwinionego, a ręcz przeciwnie. Odwołujący wskazał m.in., iż w jego ocenie obwiniony uchybił terminowi minimalnemu 30 dni jak i nieprzekraczalnemu terminowi 90 dni i nie wywiązał się z niego do dnia złożenia odwołania, tj. nie udzielił odpowiedzi na pismo (...) S.A. w sprawie postępowania prowadzonego przez (...) S.A. Ponadto,

odwołujący podniósł, iż obwiniony przekazał ubezpieczycielowi jedynie 3 z 13 dokumentów potrzebnych w tym postępowaniu likwidacyjnym.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie pokrzywdzonego R. L. nie zasługuje na uwzględnienie.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny przyjął ustalenia w zakresie stanu faktycznego poczynione w niniejszej sprawie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w W. za własne.

Wskazać należy, iż Sąd I instancji w sposób prawidłowy - wbrew twierdzeniom odwołania ustalił, iż nie miały miejsca okoliczności faktyczne wskazane w opisie zarzucanego obwinionemu czynu w pkt. II.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny słusznie uznał, iż analiza treści pism kierowanych przez (...) S.A. do obwinionego z dnia 26.10.2017 r. oraz z dnia 16.11.2017 r. a także pisma obwinionego do ubezpieczyciela z dnia 28.11.2017 r. oraz wyjaśnień samego obwinionego złożonych na rozprawie w dniu 14 marca 2019 r. dawała pełne podstawy do uniewinnienia obwinionego od zarzucanych mu deliktów dyscyplinarnych w pkt II. Korespondencja kierowana przez (...) S.A. do obwinionego, nie zawierała bowiem zobowiązania do przedłożenia dokumentacji jak wyjaśnień w terminie 30 dni, nie zawierała właściwie żadnego terminu dla obwinionego zarówno do przedłożenia dokumentacji jak i wyjaśnień. Jedyny termin, na który wskazuje w/w korespondencja to 30 dniowego termin od przyjęcia przez ubezpieczyciela zgłoszenia szkody.

Tym samym odwołanie stanowi wyraz własnej - pokrzywdzonego oceny sprawy spowodowanej bez wątpienia decyzją ubezpieczyciela w zakresie odmowy wypłaty odszkodowania za niewniesienie przez obwinionego apelacji w sprawie pokrzywdzonego.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych.